

ΟΔΗΓΙΑ 1999/44/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Μαΐου 1999

σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης, υπό το πρίσμα του κοινού σχεδίου που εγκρίθηκε από την επιτροπή συνδιαλλαγής στις 18 Μαρτίου 1999⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι το άρθρο 153 παράγραφοι 1 και 3 της συνθήκης ορίζει ότι η Κοινότητα συμβάλλει στην επίτευξη υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών με μέτρα θεσπιζόμενα κατ'εφαρμογήν του άρθρου 95·
- (2) ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων· ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων αφορά όχι μόνο τις συναλλαγές από πρόσωπα που ενεργούν στα πλαίσια εμπορικών δραστηριοτήτων αλλά και συναλλαγές από μεμονωμένους ιδιώτες· ότι τούτο συνεπάγεται, για τους καταναλωτές που κατοικούν σε κράτος μέλος, τη δυνατότητα να κάνουν αγορές στο έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους, με βάση ένα ομοιόμορφο ελάχιστο σύνολο δικαίων κανόνων που διέπουν την πώληση καταναλωτικών αγαθών·
- (3) ότι οι νομοθεσίες των κρατών μελών σχετικά με τις πωλήσεις καταναλωτικών αγαθών παρουσιάζουν κάποιες διαφορές, με συνέπεια να διαφέρουν μεταξύ τους οι εθνικές αγορές πώλησης καταναλωτικών αγαθών και να είναι δυνατή η στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ των πωλητών·
- (4) ότι ο καταναλωτής, ο οποίος προσπαθεί να αξιοποιήσει τα πλεονεκτήματα της μεγάλης αγοράς προμηθευόμενος αγαθά σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο της διαμονής του, διαδραματίζει κεφαλαιώδη ρόλο στην ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς· ότι θα πρέπει να εμποδισθεί η τεχνητή επανεμφάνιση συνόρων και η στεγανοποίηση των αγορών· ότι οι παρεχόμενες στους καταναλωτές δυνατότητες έχουν αυξηθεί σε μεγάλο βαθμό από τις νέες επικοινωνιακές τεχνολογίες οι οποίες επιτρέπουν την εύκολη πρόσβαση σε συστήματα διανομής άλλων κρατών μελών ή τρίτων χωρών· ότι, ελλείψει μιας ελάχιστης εναρμόνισης των κανόνων των σχετικών με την πώληση καταναλωτικών αγαθών, η ανάπτυξη της πώλησης αγαθών μέσω των νέων επικοινωνιακών τεχνολογιών εξ'αποστάσεως κινδυνεύει να εμποδισθεί σοβαρά·
- (5) ότι η δημιουργία ενός ελάχιστου κοινού συνόλου κανόνων δικαίου των καταναλωτών, που θα ισχύει ανεξάρτητα από τον τόπο αγοράς των αγαθών εντός της Κοινότητας, θα ενισχύσει την εμπιστοσύνη των καταναλωτών και θα τους επιτρέψει να αξιοποιήσουν καλύτερα τα πλεονεκτήματα της εσωτερικής αγοράς·
- (6) ότι οι κυριότερες δυσκολίες τις οποίες συναντούν οι καταναλωτές και οι οποίες αποτελούν την κύρια πηγή διενέξεων με τους πωλητές, αφορούν τη μη συμμόρφωση των αγαθών με τους συμβατικούς όρους· ότι θα πρέπει, επομένως, να υπάρξει προσέγγιση ως προς το θέμα αυτό των εθνικών νομοθεσιών που αφορούν την πώληση καταναλωτικών αγαθών, χωρίς ωστόσο η προσέγγιση αυτή να θίξει τις διατάξεις και αρχές των εθνικών δικαίων περί συμβατικής και εξωσυμβατικής ευθύνης·
- (7) ότι, πρώτα απ' όλα, τα αγαθά πρέπει να είναι σύμφωνα προς τους όρους της σύμβασης· ότι η αρχή της συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης μπορεί να θεωρηθεί ως κοινή στις διάφορες εθνικές νομικές παραδόσεις· ότι, σε ορισμένες εθνικές νομικές παραδόσεις, η αρχή αυτή μπορεί να μην επαρκεί από μόνη της για την εξασφάλιση ελάχιστου επιπέδου προστασίας του καταναλωτή· ότι, στο πλαίσιο αυτών των νομικών παραδόσεων, ειδικότερα, μπορεί να είναι χρήσιμη η θέσπιση πρόσθετων εθνικών διατάξεων για την εξασφάλιση της προστασίας του καταναλωτή στις περιπτώσεις που τα μέρη δεν έχουν συμφωνήσει ειδικούς συμβατικούς όρους ή όταν τα μέρη έχουν καταλήξει σε συμβατικούς όρους ή συμφωνίες οι οποίες καταργούν ή περιορίζουν, αμέσως ή εμμέσως, τα δικαιώματα του καταναλωτή και οι οποίες, στο μέτρο που τα δικαιώματα αυτά απορρέουν από την παρούσα οδηγία, δεν είναι δεσμευτικές για τον καταναλωτή·
- (8) ότι, προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή της αρχής της συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης, είναι σκόπιμο να εισαχθεί μαχητό τεκμήριο συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης το οποίο θα καλύπτει τις συνθηδέστερες περιπτώσεις· ότι το τεκμήριο αυτό δεν περιορίζει την αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων· ότι, επιπλέον, ελλείψει ειδικών συμβατικών όρων καθώς και σε περίπτωση εφαρμογής της ρήτηρας ελάχιστης προστασίας, τα στοιχεία που περιλαμβάνονται σ' αυτό το τεκμήριο μπορούν να χρησιμοποιούνται προκειμένου να καθορίζεται η έλλειψη συμμόρφωσης του αγαθού προς τους όρους της σύμβασης· ότι η ποιότητα και η επίδοση την οποία μπορούν εύλογα να αναμένουν οι καταναλωτές εξαρτώνται, μεταξύ άλλων, από το αν τα αγαθά είναι καινούρια ή μεταχειρισμένα· ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο τεκμήριο είναι σωρευτικά· ότι, εάν οι περιστάσεις σε μια συγκεκριμένη περίπτωση καθιστούν κάποιο συγκεκριμένο στοιχείο προδήλως απρόσφορο, τα υπόλοιπα στοιχεία του τεκμηρίου εξακολουθούν, ωστόσο, να ισχύουν·
- (9) ότι ο πωλητής θα πρέπει να είναι ο άμεσος υπεύθυνος έναντι του καταναλωτή σε ό,τι αφορά την συμμόρφωση των αγαθών προς τους όρους της σύμβασης· ότι αυτή είναι η καθιερωμένη παραδοσιακή λύση στις έννομες τάξεις των

⁽¹⁾ ΕΕ C 307 της 16.10.1996, σ. 8 και ΕΕ C 148 της 14.5.1998, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ C 66 της 3.3.1997, σ. 5.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Μαρτίου 1998 (ΕΕ C 104 της 6.4.1998, σ. 30), κοινή θέση του Συμβουλίου της 24ης Σεπτεμβρίου 1998 (ΕΕ C 333 της 30.10.1998, σ. 46) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1998 (ΕΕ C 98 της 9.4.1999, σ. 226). Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Μαΐου 1999. Απόφαση του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999.

- κρατών μελών· ότι, εντούτοις, ο πωλητής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα, όπως προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, να στραφεί κατά του παραγωγού, κατά προηγούμενου πωλητή ο οποίος εντάσσεται στην ίδια αλυσίδα συμβάσεων ή κατ' άλλου ενδιάμεσου, εκτός αν έχει παραιτηθεί από αυτό το δικαίωμα· ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει την αρχή της ελευθερίας σύναψης συμβάσεων μεταξύ του πωλητή, του παραγωγού, τυχόν προηγούμενου πωλητή ή παντός άλλου ενδιάμεσου· ότι οι κανόνες που καθορίζουν εναντίον ποιων μπορεί να στραφεί ο πωλητής και με ποιους τρόπους, πρέπει να προσδιορίζονται από το εθνικό δίκαιο·
- (10) ότι, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των αγαθών προς τους όρους της σύμβασης, οι καταναλωτές θα πρέπει να έχουν δικαίωμα σε δωρεάν αποκατάσταση της συμμόρφωσης επιλέγοντας είτε την επισκευή είτε την αντικατάσταση του αγαθού ή, εφόσον αυτό δεν είναι δυνατόν, θα πρέπει να έχουν δικαίωμα σε μείωση του τιμήματος ή υπαναχώρηση από την σύμβαση·
- (11) ότι ο καταναλωτής, κατ' αρχάς, μπορεί να απαιτήσει από τον πωλητή την επισκευή ή την αντικατάσταση των αγαθών, εκτός εάν η επανόρθωση αυτή είναι αδύνατη ή δυσανάλογη· ότι η δυσαναλογία της επανόρθωσης θα πρέπει να κρίνεται αντικειμενικά· ότι μία επανόρθωση μπορεί να είναι δυσανάλογη, εάν, σε σύγκριση με εναλλακτικό τρόπο επανόρθωσης, έχει υπερβολικά υψηλό κόστος· ότι, προκειμένου να κριθεί αν το κόστος είναι υπερβολικά υψηλό, το κόστος του ενός τρόπου επανόρθωσης θα πρέπει να είναι σημαντικά υψηλότερο από το κόστος του εναλλακτικού τρόπου επανόρθωσης·
- (12) ότι, στις περιπτώσεις έλλειψης συμμόρφωσης, ο πωλητής μπορεί πάντα να προτείνει στον καταναλωτή, εν είδει διακανονισμού, οποιαδήποτε διαθέσιμη επανόρθωση· ότι εναπόκειται στον καταναλωτή να αποφασίσει αν θα δεχτεί ή θα απορρίψει την πρόταση·
- (13) ότι, προκειμένου να παρασχεθεί στον καταναλωτή η δυνατότητα να επωφελείται της εσωτερικής αγοράς και να αγοράζει καταναλωτικά αγαθά σε άλλο κράτος μέλος, θα πρέπει να συνιστάται όπως, προς το συμφέρον των καταναλωτών, οι παραγωγοί καταναλωτικών αγαθών, που κυκλοφορούν στην αγορά διαφόρων κρατών μελών, επισυνάπτουν στο προϊόν κατάλογο με μία τουλάχιστον διεύθυνση επικοινωνίας σε κάθε κράτος μέλος στην αγορά του οποίου κυκλοφορεί το προϊόν·
- (14) ότι οι αναφορές στο χρόνο της παράδοσης δεν συνεπάγονται ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να τροποποιήσουν τους κανόνες τους σχετικά με τη μετάθεση του κινδύνου·
- (15) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι, οποιαδήποτε επιστροφή προς τον καταναλωτή μπορεί να μειωθεί, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση των αγαθών εκ μέρους του καταναλωτή από τη στιγμή της παράδοσης· ότι οι λεπτομερείς κανόνες βάσει των οποίων χωρεί υπαναχώρηση από τη σύμβαση μπορούν να καθοριστούν από το εθνικό δίκαιο·
- (16) ότι, λόγω του ειδικού τους χαρακτήρα, τα μεταχειρισμένα αγαθά κατά κανόνα είναι αδύνατον να αντικατασταθούν· ότι συνεπώς το δικαίωμα του καταναλωτή να ζητήσει αντικατάσταση κατά κανόνα δεν ισχύει για τα εν λόγω αγαθά· ότι, όσον αφορά τα αγαθά αυτά, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στους συμβαλλόμενους να συμφωνήσουν μικρότερη περίοδο ευθύνης·
- (17) ότι είναι σκόπιμο να περιοριστεί η περίοδος κατά την οποία ευθύνεται ο πωλητής για οποιαδήποτε έλλειψη συμμόρφωσης κατά την παράδοση των αγαθών· ότι τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν περιορισμό της περιόδου μέσα στην οποία οι καταναλωτές μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, εφόσον αυτή η περίοδος δεν λήγει μέσα σε δύο έτη από τη στιγμή της παράδοσης· ότι όταν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, η έναρξη της παραγραφής δεν συμπίπτει με την στιγμή της παράδοσης των αγαθών, ο συνολικός χρόνος της παραγραφής που προβλέπει το εθνικό δίκαιο δεν μπορεί να είναι συντομότερος των δύο ετών από τη στιγμή της παράδοσης·
- (18) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν αναστολή ή διακοπή της περιόδου κατά τη διάρκεια της οποίας πρέπει να εκδηλώνεται κάθε έλλειψη συμμόρφωσης καθώς και του χρόνου της παραγραφής, ανάλογα με την περίπτωση και σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, σε περίπτωση επισκευής, αντικατάστασης ή διαπραγματεύσεων μεταξύ πωλητή και καταναλωτή με στόχο το φιλικό διακανονισμό·
- (19) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθορίζουν προθεσμία εντός της οποίας ο καταναλωτής οφείλει να ενημερώσει τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης· ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εξασφαλίσουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή, μη προβλέποντας αυτήν την υποχρέωση· ότι, πάντως, οι καταναλωτές σε όλη την Κοινότητα θα πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους προθεσμία τουλάχιστον δύο μηνών προκειμένου να ενημερώσουν τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης·
- (20) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να λάβουν τα μέτρα τους έναντι μιας τέτοιας προθεσμίας η οποία παρεμποδίζει τις διασυνοριακές αγορές των καταναλωτών· ότι όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή για τον τρόπο που εφαρμόζουν την παρούσα διάταξη· ότι η Επιτροπή θα πρέπει να ελέγχει τις επιπτώσεις που έχει η διαφοροποιημένη εφαρμογή αυτής της διάταξης στους καταναλωτές και στην εσωτερική αγορά· ότι οι πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο που εφαρμόζεται αυτή η διάταξη από ένα κράτος μέλος θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στα άλλα κράτη μέλη, στους καταναλωτές και στις οργανώσεις των καταναλωτών σε όλη την Κοινότητα· ότι συνεπώς θα πρέπει να δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* συνοπτική έκδοση σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί σε όλα τα κράτη μέλη·
- (21) ότι, για ορισμένες κατηγορίες αγαθών, αποτελεί τρέχουσα πρακτική να προσφέρουν οι πωλητές ή οι παραγωγοί εγγυήσεις επί των αγαθών έναντι παντός ελαττώματος που εκδηλώνεται εντός ορισμένης προθεσμίας· ότι η πρακτική αυτή μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία μεγαλύτερου ανταγωνισμού· ότι, μολονότι οι εγγυήσεις αυτές είναι θεμιτά εμπορικά μέσα, δεν θα πρέπει να παραπλανούν τον καταναλωτή· ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν θα παραπλανηθούν οι καταναλωτές, οι εγγυήσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν ορισμένες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένης μιας δήλωσης ότι η εγγύηση δεν θίγει τα νόμιμα δικαιώματα του καταναλωτή·
- (22) ότι τα μέρη δεν μπορούν, με κοινή συναίνεση, να περιορίσουν ή να καταργήσουν τα δικαιώματα που παρέχονται στους καταναλωτές, δεδομένου ότι έτσι η παρεχόμενη νομική προστασία θα καθίστατο κενή και περιεχομένου· ότι η αρχή αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται και στις ρήτρες που συνεπάγονται ότι ο καταναλωτής εγνώριζε κάθε έλλειψη συμμόρφωσης του καταναλωτικού αγαθού κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης· ότι η προστασία που παρέχεται

στους καταναλωτές βάσει της παρούσας οδηγίας δεν θα πρέπει να μειώνεται λόγω του ότι ως εφαρμοστέο δικαίω στη σύμβαση, έχει επιλεγεί το δικαίω μη κράτους μέλους·

- (23) ότι η νομοθεσία και η νομολογία σ' αυτόν τον τομέα μαρτυρούν, στα διάφορα κράτη μέλη, μια αυξανόμενη μέριμνα για την εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών· ότι, με βάση αυτή την τάση και την εμπειρία από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, μπορεί να κριθεί απαραίτητη μια μεγαλύτερη εναρμόνιση, προβλέποντας κυρίως άμεση ευθύνη του παραγωγού όσον αφορά τα ελαττώματα για τα οποία ευθύνεται·
- (24) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να θεσπίζουν ή να διατηρούν εν ισχύ αυστηρότερες διατάξεις, στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, προκειμένου να εξασφαλίσουν ακόμη υψηλότερο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών·
- (25) ότι, σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής, της 30ής Μαρτίου 1998, σχετικά με τις αρχές που διέπουν τα αρμόδια όργανα για την εξώδικη επίλυση των διαφορών καταναλωτή (1), τα κράτη μέλη μπορούν να συγκροτούν όργανα τα οποία διασφαλίζουν την αμερόληπτη και αποτελεσματική διεκπεραίωση των προσφυγών σε εθνικό και διασυνοριακό πλαίσιο και τα οποία οι καταναλωτές μπορούν να τα χρησιμοποιούν ως διαμεσολαβητές·
- (26) ότι είναι σκόπιμο, προκειμένου να προστατευθούν τα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών, να προστεθεί η παρούσα οδηγία στον κατάλογο οδηγιών που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 98/27/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998 περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών (2),

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

1. Η παρούσα οδηγία έχει ως αντικείμενο την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, με σκοπό την εξασφάλιση ενός στοιχειώδους ορίου ομοιόμορφης προστασίας των καταναλωτών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.
2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:
- α) **καταναλωτής:** το φυσικό πρόσωπο το οποίο, στο πλαίσιο των συμβάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ενεργεί για σκοπό μη εντασσόμενο στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας·
- β) **καταναλωτικά αγαθά:** κάθε ενσώματο κινητό πράγμα, εκτός από:
- τα αγαθά τα οποία πωλούνται στα πλαίσια αναγκαστικής εκτέλεσης ή με άλλο τρόπο από δικαστική αρχή,
 - το νερό και το φυσικό αέριο όταν δεν είναι συσκευασμένα προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή καθορισμένη ποσότητα,

— την ηλεκτρική ενέργεια·

- γ) **πωλητής:** το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο, στο πλαίσιο συμβάσεως, πωλεί καταναλωτικά αγαθά στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας·
- δ) **παραγωγός:** ο κατασκευαστής ενός καταναλωτικού αγαθού, ο εισαγωγέας του καταναλωτικού αγαθού στο έδαφος της Κοινότητας, ή κάθε πρόσωπο που παρουσιάζεται ως παραγωγός θέτοντας επί του καταναλωτικού αγαθού το όνομά του, το σήμα του ή άλλο διακριτικό σημείο·
- ε) **εγγύηση:** κάθε ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους του πωλητή ή του παραγωγού προς τον καταναλωτή, χωρίς επιπλέον επιβάρυνση, για επιστροφή του καταβληθέντος τιμήματος, ή για αντικατάσταση, επισκευή ή φροντίδα καθ' οιονδήποτε τρόπο του καταναλωτικού αγαθού σε περίπτωση που το καταναλωτικό αγαθό δεν ανταποκρίνεται στα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στη δήλωση της εγγύησης ή στη σχετική διαφήμιση·
- στ) **επισκευή:** η αποκατάσταση του καταναλωτικού αγαθού σε περίπτωση έλλειψης συμμόρφωσης, ώστε να είναι σύμφωνο προς τους όρους της σύμβασης πώλησης.

3. Τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να ορίζουν, ότι, στον όρο «καταναλωτικά αγαθά», δεν περιλαμβάνονται μεταχειρισμένα αγαθά που πωλούνται σε δημόσιους πλειστηριασμούς με αυτοπρόσωπη παρουσία των αγοραστών.

4. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, λογίζονται επίσης ως συμβάσεις πώλησεως οι συμβάσεις προμήθειας καταλωτικών αγαθών τα οποία πρόκειται να κατασκευασθούν ή να παραχθούν.

Άρθρο 2

Συμμόρφωση προς τους όρους της σύμβασης

1. Ο πωλητής πρέπει να παραδίδει στον καταναλωτή αγαθά που είναι σύμφωνα προς τους όρους της σύμβασης πώλησης.
2. Τα καταναλωτικά αγαθά τεκμαίρονται σύμφωνα προς τους όρους της σύμβασης εάν:
- α) ανταποκρίνονται στην περιγραφή που έχει γίνει από τον πωλητή και έχουν τις ιδιότητες του αγαθού εκείνου που ο πωλητής είχε παρουσιάσει στον καταναλωτή ως δείγμα ή υπόδειγμα·
- β) είναι κατάλληλα για κάθε ειδική χρήση την οποία επιζητεί ο καταναλωτής και την οποία γνωστοποίησε στον πωλητή κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης, ο δε πωλητής την αποδέχθηκε·
- γ) είναι κατάλληλα για τις χρήσεις για τις οποίες προορίζονται συνήθως τα αγαθά του ίδιου τύπου·
- δ) έχουν τη συνήθη ποιότητα και επιδόσεις ενός αγαθού του ίδιου τύπου τις οποίες μπορεί ευλόγως να αναμένει ο καταναλωτής, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του αγαθού και τις δημόσιες δηλώσεις του πωλητή, του παραγωγού ή του αντιπροσώπου του για τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά των αγαθών, ιδίως στο πλαίσιο της διαφήμισης ή της επισημάνσεως.
3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, δεν υφίσταται έλλειψη συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης εάν, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης, ο καταναλωτής ε γνώριζε ή δεν μπορούσε ευλόγως να αγνοεί την έλλειψη της συμμόρφωσης ή εάν η έλλειψη συμμόρφωσης οφείλεται σε υλικά που προμηθεύει ο καταναλωτής.

(1) ΕΕ L 115 της 17.4.1998, σ. 31.

(2) ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 51.

4. Ο πωλητής δεν ευθύνεται για τις δημόσιες δηλώσεις, που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο δ), εάν:

- αποδεικνύει ότι δεν γνώριζε και δεν μπορούσε ευλόγως να γνωρίζει τη σχετική δήλωση,
- αποδεικνύει ότι είχε διορθωθεί η σχετική δήλωση έως τη στιγμή σύναψης της σύμβασης, ή
- αποδεικνύει ότι η απόφαση για την αγορά του καταναλωτικού αγαθού δεν μπορούσε να επηρεαστεί από τη δήλωση.

5. Η έλλειψη συμμόρφωσης που απορρέει από κακή εγκατάσταση του καταναλωτικού αγαθού εξομοιούται με έλλειψη συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης, όταν η εγκατάσταση αποτελεί μέρος της σύμβασης πώλησης του αγαθού και έχει πραγματοποιηθεί από τον πωλητή ή υπ' ευθύνη του. Τούτο ισχύει εξίσου όταν το αγαθό, το οποίο προοριζόταν να εγκατασταθεί από τον καταναλωτή, εγκαταστάθηκε από τον καταναλωτή η δε κακή εγκατάσταση οφείλεται σε παράλειψη των οδηγιών εγκατάστασης.

Άρθρο 3

Δικαιώματα του καταναλωτή

1. Ο πωλητής ευθύνεται έναντι του καταναλωτή για κάθε έλλειψη συμμόρφωσης που υπάρχει κατά την παράδοση του αγαθού.

2. Όταν υπάρχει έλλειψη συμμόρφωσης, ο καταναλωτής έχει δικαίωμα είτε σε δωρεάν αποκατάσταση της συμμόρφωσης του αγαθού με επισκευή ή αντικατάσταση, σύμφωνα με την παράγραφο 3, είτε σε προσηκούμενη μείωση του τιμήματος, είτε σε υπαναχώρηση από τη σύμβαση όσον αφορά το αγαθό αυτό, σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 6.

3. Ο καταναλωτής έχει, κατ' αρχάς, δικαίωμα να απαιτήσει από τον πωλητή την δωρεάν επισκευή ή αντικατάσταση του αγαθού, εκτός εάν μια τέτοια πράξη είναι αδύνατη ή δυσανάλογη.

Η επανόρθωση θεωρείται δυσανάλογη εάν, σε σύγκριση με τον εναλλακτικό τρόπο επανόρθωσης, συνεπάγεται για τον πωλητή υπερβολικά υψηλό κόστος, λαμβάνοντας υπόψη:

- την αξία που θα είχε το αγαθό εάν δεν υπήρχε έλλειψη συμμόρφωσης,
- τη σημασία της έλλειψης συμμόρφωσης και
- κατά πόσον ο εναλλακτικός τρόπος επανόρθωσης θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή.

Η επισκευή ή η αντικατάσταση πρέπει να πραγματοποιούνται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του αγαθού και τον σκοπό για τον οποίο ο καταναλωτής προόριζε το αγαθό.

4. Ο όρος «δωρεάν» στις παραγράφους 2 και 3 αναφέρεται στα απαραίτητα έξοδα που συνεπάγεται η αποκατάσταση της συμμόρφωσης του αγαθού ιδίως οι δαπάνες αποστολής, το εργατικό κόστος και το κόστος των υλικών.

5. Ο καταναλωτής μπορεί να ζητήσει προσηκούμενη μείωση του τιμήματος ή να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση:

- εάν ο καταναλωτής δεν δικαιούται ούτε επισκευή ούτε αντικατάσταση ή

— εάν ο πωλητής δεν ολοκλήρωσε την επανόρθωση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος ή

— εάν ο πωλητής δεν ολοκλήρωσε την επανόρθωση χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή.

6. Ο καταναλωτής δεν δικαιούται να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση εάν η έλλειψη συμμόρφωσης είναι ασήμαντη.

Άρθρο 4

Δικαίωμα προς επανόρθωση

Όταν ο τελικός πωλητής υπέχει ευθύνη έναντι του καταναλωτή λόγω έλλειψης συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης, η οποία απορρέει από πράξη ή παράλειψη του παραγωγού, ενός προηγούμενου πωλητή ο οποίος εντάσσεται στην ίδια αλυσίδα συμβάσεων ή οποιουδήποτε άλλου ενδιαμέσου, ο τελικός πωλητής δικαιούται να στραφεί κατά του υπευθύνου ή των υπευθύνων στην αλυσίδα συμβάσεων. Η εθνική νομοθεσία ορίζει το ή τα πρόσωπα κατά των οποίων μπορεί να στραφεί ο τελικός πωλητής, καθώς και τις σχετικές αγωγές και προϋποθέσεις άσκησής τους.

Άρθρο 5

Προθεσμίες

1. Ο πωλητής ευθύνεται δυνάμει του άρθρου 3, όταν η έλλειψη συμμόρφωσης εκδηλώνεται εντός δύο ετών από την παράδοση του αγαθού. Εάν, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 υπόκεινται σε παραγραφή, η παραγραφή αυτή δεν συμπληρώνεται προ της παρόδου δύο ετών από την παράδοση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι ο καταναλωτής, προκειμένου να απολαύσει των δικαιωμάτων του, οφείλει να ενημερώσει τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία διαπίστωσε την έλλειψη συμμόρφωσης.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο. Η Επιτροπή παρακολουθεί τις επιπτώσεις που έχει στους καταναλωτές και στην εσωτερική αγορά η ύπαρξη αυτής της εναλλακτικής δυνατότητας για τα κράτη μέλη.

Το αργότερο στις 7 Ιανουαρίου 2003 η Επιτροπή καταρτίζει έκθεση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο. Η έκθεση αυτή δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

3. Μέχρις αποδείξεως του αντιθέτου, η έλλειψη συμμόρφωσης, η οποία εκδηλώνεται εντός έξι μηνών από την παράδοση του αγαθού, τεκμαίρεται ότι υφίσταται κατά την παράδοση, εκτός εάν το τεκμήριο αυτό είναι ασυμβίβαστο με τη φύση του αγαθού ή τη φύση της έλλειψης συμμόρφωσης.

Άρθρο 6

Εγγυήσεις

1. Η εγγύηση δεσμεύει νομικά το άτομο που την προσφέρει σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται στη δήλωση της εγγύησης και στη σχετική διαφήμιση.

2. Στην εγγύηση πρέπει:

- να δηλώνεται ότι ο καταναλωτής έχει νόμιμα δικαιώματα δυνάμει της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας που διέπει την πώληση καταναλωτικών αγαθών και να καθίσταται σαφές ότι αυτά τα δικαιώματα δεν θίγονται από την εγγύηση,
- να προσδιορίζονται, σε απλή και κατανοητή γλώσσα, το περιεχόμενο της εγγύησης και τα ουσιαστικά στοιχεία που απαιτούνται για την ενεργοποίηση της εγγύησης, και κυρίως η διάρκεια και η εδαφική της έκταση, καθώς και το όνομα και η διεύθυνση του εγγυητή.

3. Εφόσον το ζητήσει ο καταναλωτής, η εγγύηση πρέπει να τίθεται στη διάθεση του γραπτώς ή να περιέχεται σε άλλο διαρκές υπόστρωμα που του είναι διαθέσιμο και προστό.

4. Το κράτος μέλος, όπου το καταναλωτικό αγαθό διατίθεται στο εμπόριο, μπορεί, σύμφωνα με τους κανόνες της συνθήκης, να επιβάλλει, στο έδαφός του, τη σύνταξη της εγγύησης σε μία ή περισσότερες γλώσσες που επιλέγει μεταξύ των επίσημων γλωσσών της Κοινότητας.

5. Εάν η εγγύηση παραβαίνει τις απαιτήσεις των παραγράφων 2, 3 ή 4, κατά κανένα τρόπο δεν θίγεται η εγκυρότητα της εγγύησης αυτής και ο καταναλωτής μπορεί να βασιστεί στην εγγύηση και να απαιτήσει την τήρησή της.

Άρθρο 7

Δεσμευτικός χαρακτήρας

1. Συμβατικοί όροι ή συμφωνίες, οι οποίες συνάπτονται με τον πωλητή πριν από την ενημέρωσή του για την έλλειψη συμμόρφωσης και οι οποίες, αμέσως ή εμμέσως, καταργούν ή περιορίζουν τα δικαιώματα που απορρέουν από την παρούσα οδηγία, δεν δεσμεύουν τον καταναλωτή, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι, σε περίπτωση μεταχειρισμένων αγαθών, ο πωλητής και ο καταναλωτής μπορούν να συμφωνούν συμβατικούς όρους ή συμφωνίες που προβλέπουν μικρότερη χρονική περίοδο όσον αφορά την ευθύνη του πωλητή από εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1. Η περίοδος αυτή δεν μπορεί να είναι κατώτερη του ενός έτους.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι ο καταναλωτής δεν στερείται της παρεχόμενης από την παρούσα οδηγία προστασίας, λόγω της επιλογής του δικαίου μη κράτους μέλους ως εφαρμοστέου δικαίου της σύμβασης, όταν η σύμβαση παρουσιάζει στενό σύνδεσμο με το έδαφος κρατών μελών.

Άρθρο 8

Εθνικά δίκαια και στοιχειώδης προστασία

1. Η άσκηση των παραχωρουμένων από την παρούσα οδηγία δικαιωμάτων δεν θίγει την άσκηση άλλων δικαιωμάτων που μπορεί να επικαλεσθεί ο καταναλωτής δυνάμει εθνικών κανόνων περί συμβατικής ή εξωσυμβατικής ευθύνης.

2. Στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν εν ισχύ αυστηρότερες διατάξεις, σύμφωνα προς τη συνθήκη, προκειμένου να

εξασφαλίσουν ένα υψηλότερο επίπεδο προστασίας του καταναλωτή.

Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την ενημέρωση των καταναλωτών όσον αφορά τις εθνικές νομοθετικές διατάξεις μεταφοράς της παρούσας οδηγίας και προτρέπουν, εφόσον είναι απαραίτητο, τις επαγγελματικές οργανώσεις να ενημερώσουν τους καταναλωτές για τα δικαιώματά τους.

Άρθρο 10

Το παράρτημα της οδηγίας 98/27/ΕΚ συμπληρώνεται ως εξής:

«10. Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999 σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12).».

Άρθρο 11

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προκειμένου να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2002. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 12

Επανεξέταση

Η Επιτροπή, το αργότερο στις 7 Ιουλίου 2006 επανεξετάζει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η έκθεση αυτή εξετάζει, μεταξύ άλλων, την περίπτωση της θέσπισης άμεσης ευθύνης του παραγωγού και, συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 25 Μαΐου 1999.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος	Ο Πρόεδρος
J. M. GIL-ROBLES	H. EICHEL